

prima instanță: I. Bulhac
instanța de apel: N. Vascan, E. Fistican, V. Negru

dosarul nr. 3ra-1214/15

ÎNCHEIERE

07 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iuliana Oprea
Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea admisibilității recursului declarat de Asociația Proprietarilor Locuințelor Privatizate 54/183,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gavrilov Leonid împotriva Asociația Proprietarilor Locuințelor Privatizate 54/183, ÎM „Infocom” și CET nr. 2 cu privire la obligarea excluderii sumei din ordinul de plată

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 mai 2015, prin care a fost admis apelul declarat de Gavrilov Leonid, casată parțial hotărîrea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 19 ianuarie 2015, cu emiterea unei noi hotărîri de admitere parțială a acțiunii

c o n s t a t ă

La 18 septembrie 2014 Gavrilov Leonid a depus cerere de chemare în judecată împotriva Asociația Proprietarilor Locuințelor Privatizate 54/183, ÎM „Infocom” și CET nr. 2 cu privire la obligarea excluderii sumei din ordinul de plată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că prin hotărîrea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 10 martie 2014 din contul reclamantului Gavrilov Leonid a fost încasată în beneficiul APLP 54/183 suma de 18 331,96 lei - datorie acumulată pentru serviciile prestate de către SA „Termocom”, iar suma de 18 331,96 lei a fost achitată, fapt dovedit prin ordinul de încasare a numerarului nr.01 din 02 iulie 2014.

A menționat reclamantul că, la 30 octombrie 2013 acesta nu mai este debitor a obligației de a achita suma respectivă, deoarece asemenea obligație nu mai există, iar pîrîții continuă să indice în facturi o datorie în sumă de 49 563,89 lei.

La 20 august 2014 reclamantul le-a expediat pîrîților o cerere prealabilă solicitînd excluderea din calcul suma de 18 331,96 lei conform hotărîrii Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 10 martie 2014, iar începutul perioadei de calcul și plată a serviciilor față de SA „Termocom” să fie recunoscută data de 30 octombrie 2013.

Reclamantul și-a întemeiat acțiunea în baza art. 12, 572 Cod Civil al RM, art. 14,15,17 din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, art. 10,11 din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402 din 24 octombrie 2002 publicată la 07 februarie 2003 în Monitorul Oficial nr. 14-17/49

Prin hotărîrea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 19 ianuarie 2015 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

S-a încasat de la Gavrilov Leonid în beneficiul statului cheltuieli de înștiințare și chemare a părților în judecată prin intermediul scrisorilor recomandate în sumă de 29,30 lei.

La 27 ianuarie 2015 Gavrilov Leonid a declarat apel împotriva Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 19 ianuarie 2015, solicitînd admiterea cereri de apel, casarea integrală a hotărîrii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie admisă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 mai 2015 a fost admis apelul declarat de Gavrilov Leonid, a fost casată parțial hotărîrea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 19 ianuarie 2015, în partea respingerii cererii privind obligarea excluderii sumei din ordinul de plată a energiei termice, în legătură cu achitarea datoriei conform hotărîrii judecătorești prin care a fost aplicat termenul de prescripție și în această parte s-a emis o nouă hotărîre prin care:

Cererea lui Gavrilov Leonid a fost admisă parțial.

S-a obligat Asociația Proprietarilor Locuințelor Privatizate 54/183, ÎM „Infocom” și CET nr. 2 să excludă suma de 18 331,89 lei din ordinele de plată a energiei termice în legătură cu achitare totală conform hotărîrii judecătorești, prin care a fost aplicat termenul de prescripție.

În rest, hotărîrea a fost menținută.

La emiterea deciziei instanța de apel a reținut că datoria în sumă de 18 331,96 lei a fost achitată, fapt confirmat prin ordinul de încasare a numerarului nr.01 din 2 iulie 2014 (f.d. 12)

Conform art. 514 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Potrivit art. 572 alin. 2) CC, obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Conform art. 123 alin. 2 CPC, faptele stabilite printr-o hotărîre judecătorească irevocabilă într-o pricină civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sînt obligatorii pentru instanța care judecă pricina și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte pricini civile la care participă aceleași persoane.

În conformitate cu art.25 alin.(1), (5) al Legii serviciilor publice de gospodărie comunală nr.1402 din 24.10.2002, persoanele fizice și juridice care beneficiază de servicii publice de gospodărie comunală sînt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite, în termenul prevăzut de contractul încheiat între operator și utilizator. Agenții economici care furnizează/prestează servicii de gospodărie comunală fără contracte cu utilizatorii, în caz de neachitare a sumelor datorate, pot acționa conform prevederilor alin.(2)-(4).

La 27 iulie 2015 Asociația Proprietarilor Locuințelor Privatizate 54/183 a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 mai 2015, solicitînd casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărîrii primei instanțe și încasarea cheltuielilor pentru asistența judiciară

În motivarea recursului se invocă că instanța de apel a interpretat și aplicat eronat normele de drept material și nu a aplicat legea care urma a fi aplicată.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Asociația Proprietarilor Locuințelor Privatizate 54/183 nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizînd actele cauzei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ constată că argumentele formulate în recurs se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recurs, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei

recurate și urmează a fi respins. Or recursul, exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Asociația Proprietarilor Locuințelor Privatizate 54/183 ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de Asociația Proprietarilor Locuințelor Privatizate 54/183 se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iuliana Oprea

Judecătorii

Oleg Sternioală

Iurie Bejenaru